

Nr 42.

Af herr **Ljungberg**, i anledning af Kungl. Maj:ts förslag till förordning om ändrad lydelse af 3, 8, 41 och 58 §§ af förordningen den 18 september 1908 angående stämpelafgiften.

I proposition nr 22 till innevarande riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit vissa ändringar i kungl. förordningen den 18 september 1908 angående stämpelafgiften, särskildt i fråga om bouppteckningsstämpeln eller den så kallade arfsskatten.

Förslaget har till syfte att bereda statsverket ökad inkomst af berörda skattekölla och är enligt min mening ur denna synpunkt väl värdt att understödja. För min del vågar jag emellertid ifrågasätta, huruvida icke Riksdagen utan att frånträda varsamhetens väg skulle kunna finna lämpligt att med något större effekt utnyttja förevarande skattekölla, som med mindre påkänning än den direkta beskattningen i öfrigt lämnar sin tribut till statskassan.

Måhända skall häremot invändas att, därest den af Kungl. Maj:t framlagda finansplanen i sin helhet vinner Riksdagens godkännande, något skattebehof utöfver hvad Kungl. Maj:t äskat icke är för handen. En dylik invändning vill jag bemöta därmed, att *dels* i motionsväg framstälts yrkanden om anslag till högst betydliga belopp, af hvilka sannolikt en del kommer att af Riksdagen bifallas, och *dels* det bör vara Riksdagen angeläget att söka bereda medel till återupprättande af den statsverkets reservfond, som vid de senaste årens statsregleringar fullständigt förbrukats. En sådan fond torde nämligen höra till en god statshushållning.

Beträffande den i propositionen bibehållna klassindelningen samt de däri föreslagna skattesatserna synes mig icke någon befogad erinran

vara att göra. Däremot finner jag progressionsskalan, särskildt i fråga om de större, mycket skattekraftiga arfsbeloppen, väl tåla vid en jämkning, hvarigenom för planmässighetens skull äfven i öfrigt föranledes någon mindre väsentlig ändring i den schematiska uppställningen. Det synes mig föga tillfredsställande att, medan i klass I skillnaden mellan de arfsbelopp, för hvilka skattesatsen är föreslagen till resp. 1 och 2 procent, utgör endast 11,000 kronor och mellan de belopp, för hvilka skattesatsen föreslagits till resp. 2 och 3 procent, 60,000 kronor, skillnaden mellan de arfsbelopp, för hvilka skattesatsen är föreslagen till resp. 3 och 4 procent, uppgår ända till 375,000 kronor. Motsvarande, ehuru icke så iögonfallande, ojämnhet förefinnes i klasserna II och III.

Det förekommer mig som om befogad anmärkning icke skulle kunna göras, om högsta skattesatsen nåddes i klass I vid 200,000 kronor samt i öfriga klasser vid resp. 175,000 och 150,000 kronor; och torde den ej obetydliga inkomstökningen för statsverket med lätthet framgå af de statistiska uppgifter, som åtfölja propositionen.

Med iakttagande af de synpunkter, jag sålunda tillåtit mig framhålla, skulle skatteskalorna i de särskilda klasserna få det utseende, som härefter upprättade tabeller utvisa.

Mitt yrkande är,

att Riksdagen i det förelagda förslaget till arfskatt måtte vidtaga de jämkningar, som ofvan angifvits och i bifogade tabeller återfinnas.

Stockholm den 3 februari 1910.

Louis Ljungberg.

Klass III.

1 kr. för hvarje fulla 100 kr. af andel, som uppgår till	200 kr., men icke till	500 kr.
etc. lika med propositionen		50,000 »
12 kr. 50 öre för hvarje fulla 100 kr. af andel, som uppgår till	50,000 kr., men icke till	60,000 »
13 »	»	75,000 »
13 » 50 »	»	90,000 »
14 »	»	105,000 »
14 » 50 »	»	120,000 »
15 »	»	135,000 »
15 » 50 »	»	150,000 »
16 »	»	150,000 » och därutöfver.